

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Af mange grunde har hr. Lykketoft ret i, at der er noget skrækkelig fortænkt i regeringens store trutten fanfare om de kolossale adfærdsvirkninger på arbejdsmarkedet, det vil have, hvis man ændrer marginalbeskatningen fra 68 til 62 pct. For det første er der meget få, der aner, hvad marginalsat er – det er noget, der først viser sig på slutopgørelsen et år eller halvandet bagefter – for det andet må man se på det praktiske liv. Hvis en arbejder kan få, hvad han vil af overarbejde, og han skal bruge 3.200 kr. til en ferie, til en gave til sin kone, til en konfirmationsfest, eller hvad han nu skal bruge dem til hen på året, og han kan få 100 kr. i timen, så siger han: Jeg må under 68 pct.-beskatning lave 100 timers arbejde. Så har jeg 3.200 kr. tilbage. Men hvis det bliver 62 pct.-beskatning, så kan han klare sig med sådan ca. 10 pct. færre arbejdstimer, nemlig 91 arbejdstimer, og så be- stiller han mindre.

Og det vil være et særdeles typisk eksempel på, at man simpelt hen siger, man vil gerne spare op til en eller anden ting, som man nu vil anskaffe sig inden for et halvt års tid, eller hvad der nu er tale om, og så sker der jo det – hvis vi skal over til det praktiske liv – at manden arbejder sort og i stedet for at arbejde 100 eller 91 timer arbejder 40 timer til 80 kr. i timen sort.

Det er den måde, det problem bliver taget i folks egen hånd og løst på, og derfor er det, som er selve hovedsagen for landets regering og parlamentarisk afgørende for, om der skulle udskrives folketingsvalg, eller hvad der skal gøres, det rene og skære pjat, altså om man får denne marginalsat ændret med 6 pct.

Fjerde næstformand (Poulsen):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. 27-29 og 31-32, hr. Jens Thoft.

Jens Thoft (SF):

Jeg er ked af, at SF's forslag på den ene side druknede fuldstændig i denne 6 pct.-støj, som vi har været udsat for, og på den anden side i den kendsgerning, at skatteministeren hellere ville i kassen med Socialdemokratiet end SF, og jeg er sikker på i øvrigt, at lysten – respektivt den mindre lyst – har været helt gensidig.

Vi har faktisk gjort os stor umage med at fremsætte lovforslagene. Vi har gjort os stor umage med også at argumentere for lovforslagene, og derfor er det lidt kreperligt at måtte konstatere, at en række af de borgerlige ordførere end ikke havde læst forslagene igennem.

Vi er også lidt ærgerlige over, at Folketinget har brugt langt mere tid på at kommentere og gennemgå Socialdemokratiets fristil, for det var jo en fristil – ganske vist en god fristil – Socialdemokratiet havde lavet.

Jeg synes f.eks., Socialdemokratiet har fuldstændig ret, når man taler om skatteløftet i forbindelse med sociale ydelser, hvor man sætter grænsen til de 65 pct. Jeg synes, Socialdemokratiet har så utrolig meget ret, men det havde da været rart, hvis vi her til behandlingen af det i øvrigt helt fine forslag havde haft nogen ideer til, hvordan man sikrer et sådant skatteløft for de mindre vellønnede. Men det får vi ikke. Vi får at vide, det skal gennemføres, men ikke hvordan, og det synes jeg var et problem i debatten. Ikke desto mindre er det det, forsamlingen har interesseret sig for.

Vi har diskuteret 6 pct.-skatten helt utrolig meget, og det har undret mig, at hr. Stavvad gang på gang har forsynet os med argumenter om, at det ikke er 6 pct.-skatten, der er problemet i dansk skattelovgivning. Hr. Stavvad har været oppe gentagne gange og konstateret, at dansk skattelovgivning ikke er progressiv. Men hvorfor vi så skal reducere 6 pct.-skatten, hvorfor folk med årsindtægter på op til 300.000 kr. skal gå fri af 6 pct.-skatten, har jeg helt utrolig svært ved at forstå.

Det virkelige problem – ud over det problem, der er med folk, der får friplads, som får bolig-sikring, og som i øvrigt har en lav indkomst – er de høje marginalsatter for de lavtlønnede.

Når min 17-årige datter kommer hjem og siger: Far, hvor meget betaler du i skat af den sidste krone? Og jeg siger: 68 pct. Og hun siger: Jamen, jeg betaler 52 pct. Og jeg tjener kun en tiendedel af det, du tjener. Synes du, det er rimeligt? Og når de i Århus Kommune forhøjer kommuneskatten, så skal jeg af med mere, men du skal ikke af med mere. Synes du, det er rimeligt? Så må jeg konstatere, at ungen har ret. Det er ikke rimeligt.

Det er ikke min skat, der er for høj. Det er hendes skat, der er for høj. Det er helt urimeligt, at en ungarbejder skal af med 52 pct. i skat af